

Súd: Okresný súd Žiar n/H
Spisová značka: 5C/503/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413215720
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6413215720.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: Secapital S. á.r. L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovevodstvo, zapísaná v obchodnom registri, oddiel B, vložka 108305, zastúpený Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, IČO: 36 715 352, konajúca prostredníctvom advokáta konateľa JUDr. Michala Galla, proti žalovanej: H. Č. XX.X.XXXX, bytom L. Š., R. Č..X, o návrhu na zaplatenie sumy 1170,82 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 255,80 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne, počítaný od 21.9.2010 do zaplatenia, v pravidelných 10 € mesačných splátkach, posielaných počnúc mesiacom máj 2016 až do zaplatenia, vždy do 25. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia.

Súd čo do zvyšku návrh žalobcu z a m i e t a.

Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 sa podaným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1170,82 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 21.9.2010 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že dňa 2.9.2006 uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 6013388, na základe ktorej zmluvy mu poskytol celkovú sumu pôžičky vo výške 1659,70 €, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach po 53,64 €. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti riadne a včas a zaplatila, len 26 splátok a sumu 9,26 €, spolu 1403,90 € Splatnosť pôžičky nastala nasledujúci deň po splatnosti poslednej splátky úveru, čiže dňa 20.9.2010.

Aktívna legitímácia žalobcu je daná v zmysle uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 23.10.2012.

Žalobca a jeho právny zástupca sa pojednávania nariadeného na deň 6.4.2016 nezúčastnili, hoci naň boli predvolaní riadne a včas, svoju neúčast' ospravedlnili za súčasného vyjadrenia súhlasu s tým, aby súd o veci rozhodol v ich neprítomnosti.

Na pojednávanie sa nedostavila žalovaná, doručenie mala riadne vykázané. Súdu doručila písomné podanie (adresované predchádzajúcemu právnenmu zástupcovi žalobcu), kde uviedla, že je ochotná dlh zaplatiť, avšak vzhľadom na svoje finančné pomery v splátkach po 10 € mesačne. Je nezamestnaná, žije v podnájme. Uviedla, že iná osoba je jej dlžná finančné prostriedky a keď ich bude mať, zaplatí aj

viac. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnila, pretože nemá finančné prostriedky. Pojednávanie odročiť nežiadala.

Súd v záujme hospodárnosti konania prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej, keď pritom v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámil sa so Žiadosťou a Zmluvou o pôžičke, so Zmluvou o postúpení pohľadávok, s Oznámením o postúpení pohľadávky, s dokladom o zaslaní, s ostatným spisovým materiálom.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka účinný v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252355'&ucin-k-dni='28. 2.2007'>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 tohto istého zákona dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 tohto istého zákona spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinný od 1.5.2014 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 tohto istého zákona ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='71/1986 Zb.'&ucin-k-dni='31.12.2007'> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinný v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 1 tohto istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 tohto istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 toho istého zákona zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 toho istého zákona pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 toho istého zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ochranu spotrebiteľa v čase uzavretia zmluvy zabezpečuje aj znenie § 23a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy, uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Z uvedeného ustanovenia zreteľne vyplýva priama aplikovateľnosť ustanovení Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.12.2007 týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Hoci podľa gramatického výkladu ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 možno dospieť

k záveru, že úprava spotrebiteľských zmlúv a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa, má svoje miesto len u zmlúv, ktoré sú upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je však zjednodušený a nesprávny. Pri výklade tejto občianskej právnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto úprava je implementáciou smerníc Európskych spoločenstiev. Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34, ďalej len „ smernica „). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa čl.1 ods. 1 smernice účelom tejto smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluve, uzavretých medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom. Predmetná smernica definuje teda spotrebiteľskú zmluvu ako zmluvu, uzavretú medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, a takto je potrebné vykladať aj predmetné ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, účinného do 31.12.2007. Novela Občianskeho zákonníka, definovaná Zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co 53/2015 zo dňa 20.4.2015).

I keď ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (novela 102/2014 Z.z.) nadobudla účinnosť dňa 1.5.2014, právne predpisy, ktorých sú súčasťou nemajú prechodné ustanovenia, je zrejmé, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Uvedený právny záver vyplýva aj z rozsudku NS SR sp.zn. 4 Mcdo 17/2014 zo dňa 26.11.2015.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh žalobcu je v časti dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou dňa 2.9.2006 Zmluvu o poskytnutí pôžičky (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 50000,-Sk (1659,70 €). Žalovaná sa zaviazala splácať poskytnutú pôžičku v 48 mesačných splátkach po 1616 , -Sk (53,64 €). RPMN bola vo výške 26,19 % .

Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy) je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaná má s poukazom na § 3 ods. 2 postavenie spotrebiteľa, keďže vychádzajúc z obsahu zmluvy, pôžička jej nebola poskytnutá na výkon zamestnania, povolania resp. podnikania a pôvodný žalobca má s poukazom na § 3 ods. 1 postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že v zmluve o pôžičke nie je uvedený úrok ani prípadný iný poplatok. Vzhľadom na túto skutočnosť žalobca nemôže od žalovanej (spotrebiteľky) požadovať zaplatenie úrokov, prípadne iných poplatkov.

Pôvodný žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 50000,-Sk (1659,70 €). Žalobca tvrdil, že žalovaná zaplatila 26 splátok a sumu 9,26 €, čiže spolu sumu 1403,90 €. Žalovaná túto skutočnosť nerozporovala. Žalobcovi preto vznikol právo na zaplatenie len požičanej istiny, bez úrokov prípadne iných poplatkov. Dôvodné bolo potom len uplatňovanie nároku na zaplatenie istiny 255,80 € (1659,70 € mínus 1403,90 €).

Nakoľko žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 21.9.2010 do zaplatenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 21.9.2010 predstavovala 1 % ročne (1 % + 8 % = 9 %), žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 9 % ročne. Súď priznal žalobcovi žalované úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti pôžičky, t. j. od 21.9.2010.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súď návrhu žalobcu vyhovel čiastočne a čo do zvyšku jeho návrh zamietol.

Súď zohľadnil finančné pomery žalovanej (vyššie špecifikované) a umožnil jej priznanú sumu splácať v mesačných splátkach po 10 € s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia (§ 160 ods. 1 OSP).

O trovách konania súď rozhodol podľa § 142 ods. 2 o.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súď náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vo veci bola úspešnejšia žalovaná, ktorej vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Jej úspech predstavuje v percentuálnom vyjadrení 78,15% zo žalovanej sumy 1170,82 €, úspech žalobcu predstavuje 21,85 %. Čistý úspech žalovanej potom predstavuje 56,30 % (78,15 % mínus 21,85 %). Žalovaná si však trov konania neuplatnila, preto súď rozhodol, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 - tich dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súď v Banskej Bystrici, a to v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súď vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j. rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súď nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súď prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, rozhodlo sa bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súď prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súď prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j. týkajú sa podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., účastník konania ich bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).